

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IV — Nr. 200

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 august 1992

SUMAR

<u>Nr</u>	<u>Pagina</u>
ORDONANȚE ȘI HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
3. — Ordonanță privind taxa pe valoarea adăugată	1—7
406. — Hotărîre cu privire la aprobarea normelor pentru aplicarea Ordonanței nr. 3/1992 referitoare la taxa pe valoarea adăugată	8—15

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind taxa pe valoarea adăugată

Guvernul României emite următoarea ordonanță :

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect, care se stabilește asupra operațiunilor privind transferul proprietății bunurilor, precum și asupra celor privind prestările de servicii.

Valoarea adăugată, în sensul prezentei ordonanțe, este echivalentă cu diferența dintre vânzările și cumpărările aceluiași stadiu al circuitului economic.

Taxa se aplică asupra valorii adăugate la fiecare stadiu al circuitului economic și reprezintă un venit al bugetului de stat.

CAPITOLUL II

Sfera de aplicare

Subcapitolul I

Operațiuni impozabile

Art. 2. — În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile cu plată, precum și

cele asimilate acestora, potrivit prezentei ordonanțe, efectuate de o manieră independentă de către persoane fizice sau juridice, privind :

a) livrări de bunuri mobile și prestări de servicii efectuate în cadrul exercitării activității profesionale ;

b) transferul proprietății bunurilor imobiliare între agenții economici, precum și între aceștia și instituții publice sau persoane fizice ;

c) importul de bunuri și servicii.

Sînt asimilate cu livrările de bunuri și prestările de servicii, în sensul prezentei ordonanțe, și următoarele operațiuni :

2.1. vânzarea cu plata în rate sau închirierea unor bunuri pe baza unui contract, cu clauza trecerii proprietății asupra bunurilor respective după plata ultimei rate sau la o anumită dată ;

2.2. preluarea de către agentul economic a unor bunuri achiziționate sau fabricate de acesta, în vederea folosirii, sub orice formă, în scop personal sau pentru a fi puse la dispoziția altor persoane fizice sau juridice în mod gratuit, cu excepția celor ce se încadrează în plafoanele stabilite conform legii bugetare pentru donațiile făcute în scopuri umanitare și pentru sprijinirea activităților sociale, culturale și sportive, pre-

cum și pentru cheltuielile de protocol, reclamă și publicitate ;

2.3. prestarea de către agenții economici a unor servicii cu titlu gratuit pentru alte persoane fizice sau juridice, cu excepțiile prevăzute la alineatul precedent ;

2.4. utilizarea de către agenții economici, pentru activitatea proprie, a unor produse sau servicii realizate în unitățile acestora, cu excepția celor încorporate direct în bunurile sau serviciile supuse taxei pe valoarea adăugată.

Operațiunile privind schimbul de bunuri au efectul a două livrări separate. În cazul transferului dreptului de proprietate asupra unui bun de către două sau mai multe persoane, prin intermediul mai multor tranzacții, fiecare operațiune se consideră o livrare separată, fiind impozitată distinct, chiar dacă bunul respectiv este transferat direct spre beneficiarul final.

Art. 3. — Nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată operațiunile privind livrările de bunuri și prestările de servicii rezultate din activitatea specifică autorizată, efectuate de :

a) asociațiile fără scop lucrativ, pentru activitățile având caracter social-filantropic ;

b) organizațiile care desfășoară activități de natură religioasă, politică sau civică ;

c) organizațiile sindicale, pentru activitățile legate direct de apărarea colectivă a intereselor materiale și morale ale membrilor lor ;

d) instituțiile publice pentru activitățile lor administrative, sociale, educative, de apărare, ordine publică, siguranța statului, culturale și sportive.

Persoanele juridice de mai sus sînt supuse taxei pe valoarea adăugată, pentru operațiunile efectuate în mod sistematic, direct sau prin unități subordonate, pentru obținerea de profit.

Subcapitolul II

Teritorialitatea

Art. 4. — Sînt supuse taxei pe valoarea adăugată operațiunile referitoare la transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor situate pe teritoriul României.

Bunurile provenite din import sînt impozabile în România la intrarea acestora în țară și înregistrarea declarației vamale.

Prestările de servicii sînt impozabile atunci cînd sînt utilizate în România, indiferent de locul unde este situat sediul sau domiciliul prestatorului.

Subcapitolul III

Reguli de impozitare

Art. 5. — Operațiunile cuprinse în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se împart, din punct de vedere al regulilor de impozitare, după cum urmează :

a) operațiuni impozabile obligatoriu, la care se aplică cota stabilită prin prezenta ordonanță. Pentru aceste operațiuni, taxa se calculează asupra sumelor obținute din vânzări de bunuri sau prestări de servicii, la fiecare stadiu al circuitului economic, pînă la consumatorul final inclusiv.

Din taxa facturată corespunzător sumelor reprezentînd contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate se scade taxa aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate sau realizate în unitățile proprii destinate realizării operațiunilor impozabile ;

b) operațiuni la care se aplică cota zero. La aceste operațiuni, furnizorii sau prestatorii de servicii au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate sau realizate în unitățile proprii, destinate realizării operațiunilor impozabile ;

c) operațiuni scutite de plata taxei pe valoarea adăugată.

Aceste operațiuni sînt reglementate prin ordonanță și nu se admite extinderea lor prin analogie, iar furnizorii sau prestatorii de servicii nu au dreptul la deducerea taxelor aferente intrărilor destinate realizării produselor sau serviciilor scutite de taxă.

Subcapitolul IV

Operațiuni scutite

Art. 6. — Sînt scutite de taxa pe valoarea adăugată următoarele operațiuni :

A. Livrările de bunuri și prestările de servicii rezultate din activitatea specifică autorizată, efectuate în țară de :

a) unitățile sanitare și de asistență socială : spitale, sanatorii, policlinici, dispensare, aziluri, case de copii și altele autorizate să desfășoare activități sanitare și de asistență socială ;

b) unitățile de știință și învățămînt, de cultură și sport, în cadrul învățămîntului general, liceal, superior, școlilor profesionale, complementare, de meserii sau postliceale, școlilor de maeștri, centrelor de perfecționare a pregătirii profesionale, învățămîntului postuniversitar, precum și de persoane fizice care dau lecții particulare legate de aceste forme de învățămînt, grădinițe, tabere de copii și tineret, precum și unitățile de învățămînt cu scop social ;

c) persoanele fizice care prestează muncă la domiciliu, ale căror venituri sînt asimilate salariilor ;

d) liber-profioniștii autorizați, care își desfășoară activitatea individual ;

e) gospodăriile agricole individuale și asociațiile de tip privat ale acestora ;

f) organizațiile de nevăzători, asociațiile persoanelor handicapate și unitățile economice în care își desfășoară activitatea, potrivit legii, membrii acestora ;

g) cantinele organizate pe lîngă unitățile de învățămînt, agenții economici și sociali, instituțiile publice, pentru vânzările de preparate culinare proprii către personalul care își desfășoară activitatea în unitățile respective, cu excepția celor care funcționează cu regim de alimentație publică ;

h) instituțiile bancare, financiare, de asigurări și reasigurări, loteria națională, Monetăria Statului pentru producerea de medalii, insigne și monede ;

i) sînt, de asemenea, scutite :

i) 1. lucrările de construcții, amenajări, reparații și întreținere executate pentru cimitire, monumente comemorative ale combatanților, eroilor, victimelor de război și ale Revoluției din decembrie 1989, inclusiv livrarea unor obiecte de uz funerar ;

i) 2. încasările din taxele de intrare la castele, muzee, țiguri și expoziții, grădini zoologice și botanice, biblioteci ;

i) 3. activitățile de tipărire și vânzare a timbrelor, la valoarea declarată ;

i) 4. vânzările de opere de artă originale, efectuate de autori ;

i) 5. operațiunile care intră în sfera de aplicare a impozitului pe spectacole ;

i) 6. editări, tipări și vânzări de cărți, ziare, reviste, prestările efectuate de radio și televiziune, exclusiv activitățile cu caracter de publicitate și reclamă, precum și publicațiile pornografice sau care incită la violență ;

i) 7. arendările de pământ și închirierile de clădiri și utilaje de întrebuințare agricolă ;

i) 8. operațiunile de vânzare a deșeurilor din industrie și a materialelor recuperate, precum și cele de intermediere, de comision sau de altă natură legate de acestea ;

i) 9. vânzările de terenuri, cu excepția celor destinate construcțiilor, a terenurilor din intravilan, inclusiv cele aferente localităților urbane și rurale pe care sînt amplasate construcțiile sau alte amenajări ale localităților ;

i) 10. aportul de bunuri și servicii la capitalul social al societăților comerciale ;

i) 11. produsele și serviciile importante pentru consumul populației prevăzute în anexă ;

i) 12. activitățile agenților economici, precum și ale unităților economice din cadrul altor persoane juridice care realizează un venit total din activitatea de bază și alte activități, declarat la organul fiscal competent, de pînă la 10 milioane lei anual.

În situația realizării unui venit superior plafonului de mai sus, agenții economici devin plătitori de taxă pe valoarea adăugată începînd cu data de 1 a lunii a doua celei în care plafonul a fost depășit. În acest caz, agenților economici le revin toate obligațiile prevăzute la art. 25 din prezenta ordonanță.

După înscrierea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, agenții economici nu mai beneficiază de scutire, chiar dacă ulterior realizează un venit total inferior plafonului de 10 milioane lei anual.

B. Operațiuni de import :

a) bunurile din import care, potrivit legii, sînt scutite de taxa vamală, cu excepția celor prevăzute la art. 13 din Legea nr. 35/1991 ;

b) reparațiile și transformările la nave și aeronave românești, în străinătate ;

c) cumpărările de aur ale Băncii Naționale a României.

Scutirile de taxa pe valoarea adăugată la unele bunuri și servicii realizate în țară se aplică și la bunurile și serviciile similare din import.

La bunurile și serviciile din import supuse taxei pe valoarea adăugată nu se aplică plafonul de scutire prevăzut la lit. A. i) 12. din prezentul articol.

Subcapitolul V

Operațiuni impozabile prin opțiune

Art. 7. — Agenții economici, precum și unitățile economice din cadrul altor persoane juridice care efectuează operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată pot opta pentru plata acestei taxe, pentru întreaga activitate sau numai pentru o parte a acesteia. Aprobarea se dă de către Ministerul Economiei și Finanțelor și se referă la ansamblul normelor privind taxa pe valoarea adăugată, iar aplicarea se face începînd cu luna următoare datei aprobării.

Subcapitolul VI

Plătitorii taxei pe valoarea adăugată

Art. 8. — Taxa pe valoarea adăugată se plătește de către persoanele fizice sau juridice care efectuează, de o manieră independentă, în mod obișnuit sau ocazional, una sau mai multe operațiuni impozabile prevăzute de prezenta ordonanță.

Pentru bunurile din import, taxa pe valoarea adăugată se plătește de persoanele fizice sau juridice importatoare, direct sau prin intermediari.

Pentru bunurile din import închiriate, precum și pentru operațiunile de publicitate, consulting, studii și cercetare, cesiuni sau concesiuni ale dreptului de autor, de brevete, de licențe, de mărci de fabrică și de comerț sau alte drepturi similare, efectuate de un prestator cu sediul sau domiciliul în străinătate și folosite de beneficiari cu sediul sau domiciliul în România, taxa se plătește de beneficiari.

Art. 9. — Agentul economic care înscrie taxa pe valoarea adăugată pe o factură sau document înlocuitor este obligat să achite suma respectivă la bugetul de stat, chiar dacă operațiunea în cauză nu este impozabilă potrivit prezentei ordonanțe.

CAPITOLUL III

Faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

Art. 10. — Obligația plății taxei pe valoarea adăugată ia naștere la data efectuării livrării de bunuri mobile, transferului proprietății bunurilor imobiliare și prestării serviciilor.

În cazul livrării parțiale sau executării parțiale de servicii, obligația de plată se determină corespunzător valorii bunurilor livrate sau serviciilor prestate.

Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii cu plata în rate, precum și pentru cele care dau naștere la decontări sau încasări succesive, faptul generator intervine la expirarea perioadei pentru care se face decontarea sau, după caz, la data prevăzută pentru plata ratelor.

Art. 11. — Pentru operațiunile prevăzute mai jos, obligația plății taxei pe valoarea adăugată ia naștere la :

a) data înregistrării declarației vamale, în cazul importurilor de bunuri, sau la data recepției de către beneficiari pentru serviciile din import ;

b) data vânzării bunurilor către beneficiari în cazul operațiunilor efectuate prin intermediari sau consignație ;

c) data emiterii documentelor în care se consemnează preluarea unor bunuri achiziționate sau fabricate de agentul economic, în vederea folosirii, sub orice formă, sau pentru a fi puse la dispoziția altor persoane fizice sau juridice în mod gratuit ;

d) data documentelor prin care se confirmă prestarea de către agenții economici a unor servicii, cu titlu gratuit, pentru alte persoane fizice sau juridice ;

e) data colectării monedelor din mașină pentru mărfurile vîndute prin mașini automate.

Art. 12. — Exigibilitatea este dreptul organului fiscal de a pretinde plătitorului, la o anumită dată, plata taxei datorate bugetului de stat.

Taxa pe valoarea adăugată este exigibilă pentru livrările de bunuri mobile, transferul proprietății bunurilor imobiliare, prestările de servicii și pentru operațiunile specificate la art. 11 din prezenta ordonanță, la realizarea faptului generator.

Prin derogare, atunci când emiterea facturii sau a unui document înlocuitor are loc înaintea momentului în care bunurile au fost livrate, expediate sau puse la dispoziția cumpărătorului, taxa este exigibilă la data emiterii documentelor respective.

Pentru prestările de servicii, inclusiv lucrările imobiliare, la care se încasează avansuri sau se fac decontări succesive, cu autorizarea organului fiscal competent, exigibilitatea intervine la data stabilirii debitelui clientului pe bază de factură sau alt document înlocuitor.

Antreprenorii de lucrări imobiliare pot, în condițiile și pentru lucrările stabilite prin hotărârea Guvernului, să opteze pentru plata taxei pe valoarea adăugată la efectuarea livrărilor.

CAPITOLUL IV

Baza de impozitare

Art. 13. — Baza de impozitare reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

Baza de impozitare este determinată de :

a) prețurile negociate între vânzător și cumpărător, precum și alte cheltuieli datorate de cumpărător pentru livrările de bunuri și care nu au fost cuprinse în preț. Aceste prețuri cuprind și accizele stabilite potrivit normelor legale ;

b) tarifele negociate pentru prestările de servicii ;

c) suma rezultată din aplicarea cotei de comision sau suma convenită între parteneri, pentru operațiunile de intermediere ;

d) prețurile de piață sau, în lipsa acestora, costurile bunurilor executate de agenții economici pentru folosința proprie ori predate sub diferite forme angajaților sau altor persoane ;

e) valoarea în vamă, determinată potrivit legii, la care se adaugă taxa vamală, alte taxe și accizele datorate pentru bunurile și serviciile din import ;

f) prețurile de piață sau, în lipsa acestora, costurile aferente serviciilor prestate pentru folosința proprie de un agent economic sau cu titlu gratuit pentru alte persoane fizice sau juridice ;

g) prețurile vânzării efectuate din depozitele vămii sau stabilite prin licitație ;

h) prețul билетelor de participare la formele de loterie, pronosticuri, pariuri, jocuri de noroc sau alte asemenea forme autorizate.

Art. 14. — Nu se cuprind în baza de impozitare următoarele :

a) remizele și alte reduceri de preț acordate de către furnizor direct clientului ;

b) sumele primite cu titlu de penalitate pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale ;

c) dobânzile percepute pentru plățile cu întârziere.

Art. 15. — În cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, prețurile sau alte elemente cuprinse în facturi sau în documente similare, suma impozabilă va fi redusă corespunzător. În același mod se

procedează și în situația în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expedit marfa.

CAPITOLUL V

Cotele de impozitare

Art. 16. — Taxa pe valoarea adăugată se calculează prin aplicarea cotei stabilite de prezenta ordonanță asupra bazei de impozitare determinate în condițiile art. 13.

Art. 17. — În România se aplică următoarele cote :

A. Cota de 18% pentru operațiunile impozabile obligatorii privind livrările de bunuri, transferurile imobiliare și prestările de servicii, din țară și din import.

B. Cota zero pentru :

a) operațiunile de export de bunuri și servicii efectuate de agenți economici cu sediul în România ;

b) serviciile prestate de către comisionari sau alți intermediari, care intervin în operațiunile de export ;

c) vânzările de bunuri și prestările de servicii către persoane fizice sau juridice nerezidente în România, cum sînt :

c) 1. bunuri sau servicii în favoarea directă a ambasadelor, consulatelor și reprezentanțelor străine, precum și a personalului acestora, în condițiile stabilite de Ministerul Economiei și Finanțelor pe bază de reciprocitate ;

c) 2. bunuri cumpărate de comercianții străini din expozițiile organizate în România, precum și bunurile cumpărate din rețeaua comercială, expediate sau transportate în străinătate de către cumpărătorul care nu are domiciliul sau sediul în România, în condițiile stabilite de Ministerul Economiei și Finanțelor.

CAPITOLUL VI

Regimul deducerilor

Art. 18. — Plătitorii de taxă pe valoarea adăugată au dreptul la deducerea taxei aferente bunurilor sau serviciilor destinate realizării de operațiuni impozabile.

Taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat se stabilește ca diferență între valoarea taxei facturată pentru bunurile livrate sau serviciile prestate și a taxei aferente bunurilor și serviciilor achiziționate sau executate în unitățile proprii, destinate realizării operațiunilor impozabile.

Diferența de taxă în plus sau în minus se regularizează, în condițiile prezentei ordonanțe, pe bază de deconturi ale plătitorilor.

Art. 19. — Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă intrărilor, agenții economici sînt obligați :

a) să justifice, prin documente legal întocmite, cuantumul taxei ;

b) să justifice că bunurile în cauză sînt destinate pentru nevoile firmei și sînt proprietatea acesteia.

Dreptul de deducere privește numai taxa ce este înscrisă într-o factură sau alt document legal care se referă la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea de operațiuni impozabile.

Art. 20. — Agenții economici care folosesc, pentru nevoile firmei, bunuri și servicii achiziționate sau rea-

lizate în unitățile proprii, au dreptul să deducă integral taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor, numai dacă realizează exclusiv operațiuni supuse taxei pe valoarea adăugată.

În situația în care realizează atât operațiuni supuse taxei pe valoarea adăugată, cât și operațiuni scutite de plata acestei taxe, dreptul de deducere se determină în raport cu participarea bunurilor sau serviciilor respective la realizarea operațiunilor impozabile

Art. 21. — Dreptul de deducere se exercită pe două căi :

a) prin reținerea din suma reprezentând taxa pe valoarea adăugată, pentru livrările de bunuri sau serviciile prestate, a taxei aferente intrărilor ;

b) prin rambursarea de către organul fiscal a sumei reprezentând diferența dintre taxa aferentă intrărilor și taxa facturată de agentul economic pentru livrările de bunuri sau serviciile prestate.

Art. 22. — Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii, deducerea prevăzută la art. 21 lit. a) se face lunar.

Art. 23. — Rambursarea diferenței de taxă prevăzute la art. 21 lit. b) se efectuează la cerere, pe baza documentației stabilite de Ministerul Economiei și Finanțelor și a verificărilor efectuate de către organele acestuia, astfel :

— lunar, pentru operațiunile de export ;

— trimestrial sau anual, în funcție de suma minimă de rambursat stabilită prin hotărâre a Guvernului, în celelalte cazuri.

Art. 24. — Prin hotărâre a Guvernului se pot stabili cazurile și condițiile în care, pentru anumite rambursări ale taxei pe valoarea adăugată, Ministerul Economiei și Finanțelor poate cere cauțiuni personale sau solidare pentru eventuale sume incorect rambursate.

CAPITOLUL VII

Obligațiile plătitorilor

Art. 25. — Plătitorii de taxă pe valoarea adăugată au următoarele obligații :

A. Cu privire la înregistrarea la organele fiscale :

a) să depună sub semnătura persoanelor autorizate, la organul fiscal competent, o declarație de înregistrare conform modelului aprobat de Ministerul Economiei și Finanțelor, în termen de 15 zile de la data începerii activității sau a modificării condițiilor de exercitare a acesteia.

Agenții economici care devin plătitori de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a depășirii plafonului de venit prevăzut la art. 6 din prezenta ordonanță, depun declarația de înregistrare pînă la finele lunii următoare celei în care au realizat depășirea ;

b) să solicite organului fiscal scoaterea din evidență ca plătitor de taxă, în caz de încetare a activității, în termen de 15 zile de la data actului legal în care se consemnează situația respectivă.

B. Cu privire la întocmirea documentelor privind transferul proprietății bunurilor și prestările de servicii :

a) să emită facturi fiscale sau documente înlocuitoare pentru operațiunile impozabile realizate, în care să consemneze, în mod distinct :

— numărul de înregistrare fiscală ;

— data emiterii ;

— numele și adresa furnizorului ;

— numele și adresa beneficiarului ;

— denumirea și cantitatea bunurilor livrate sau serviciilor prestate ;

— prețurile unitare și valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată ;

— cota de taxă pe valoarea adăugată ;

— suma taxei pe valoarea adăugată.

Taxa pe valoarea adăugată înscrisă pe o factură sau document înlocuitor este datorată bugetului de stat, chiar dacă operațiunea în cauză nu este impozabilă sau dacă taxa înscrisă este mai mare decât cea legală ;

b) cumpărătorii sînt obligați să solicite de la furnizori sau prestatori facturi sau documente înlocuitoare pentru toate bunurile sau serviciile achiziționate și să verifice înscrisura în documentele respective a datelor prevăzute la lit. a) de mai sus ;

c) plătitorii de taxă pe valoarea adăugată sînt scutiți de obligația emiterii unei facturi fiscale, în cazul următoarelor operațiuni :

c) 1. transporturi cu taximetre ;

c) 2. folosirea de către agenții economici a unor bunuri și servicii executate în unitățile proprii ;

c) 3. vânzări de bunuri și prestări de servicii către populație pe bază de bonuri fără nominalizări privind cumpărătorul ;

c) 4. alte operațiuni stabilite de Ministerul Economiei și Finanțelor ;

d) importatorii sînt obligați să întocmească declarația vamală de import și să determine, potrivit legii, valoarea în vamă, taxele vamale, alte taxe și accizele datorate de aceștia și, pe baza acestora, să calculeze taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat.

C. Cu privire la evidența operațiunilor :

a) să țină în mod regulat evidența contabilă potrivit normelor în vigoare, care să le permită să determine suma impozabilă și taxa pe valoarea adăugată datorată pentru livrările și serviciile efectuate, precum și cea deductibilă aferentă intrărilor sau să aibă un registru cu pagini numerotate în care să înscrie zilnic, fără ștersături și spații neutilizate, elementele necesare pentru determinarea taxei pe valoarea adăugată pentru vânzări și deductibilă pentru intrări.

Documentele justificative și modul de reflectare în evidența contabilă sau în registre a operațiunilor prevăzute la alineatul precedent se vor stabili de Ministerul Economiei și Finanțelor ;

b) să întocmească și să depună la organul fiscal, lunar, la termenul și potrivit modelului stabilit de Ministerul Economiei și Finanțelor, deconturi privind suma impozabilă și taxa exigibilă ;

c) să furnizeze organelor fiscale toate justificările necesare stabilirii operațiunilor impozabile executate atât la sediul principal, cât și la sucursale sau agenții ;

d) să furnizeze organelor fiscale, pînă la data de 15 august a fiecărui an, informațiile referitoare la operațiunile impozabile prevăzute pentru anul următor.

D. Cu privire la plata taxei pe valoarea adăugată :

a) să achite taxa datorată, potrivit decontului întocmit lunar, pînă la data de 25 a lunii următoare, prin virament, cec sau numerar, la organul fiscal competent sau la băncile comerciale, după caz :

b) să achite taxa pe valoarea adăugată aferentă produselor din import la organul vamal, concomitent cu plata taxelor vamale ; pentru bunurile din import care nu sînt supuse taxelor vamale, dar sînt supuse taxei pe valoarea adăugată, importatorii sînt obligați să întocmească declarația vamală de import și să achite taxa pe valoarea adăugată conform regimului în vigoare privind plata taxelor vamale ;

c) în caz de încetare a activității, să achite taxa datorată bugetului de stat, concomitent cu cererea înaintată organului fiscal pentru scoaterea din evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 26. — Formularele pentru facturi, documentele înlocuitoare ale acestora, borderourile zilnice de vînzare, încasare și alte documente necesare aplicării prevederilor prezentei ordonanțe se stabilesc de Ministerul Economiei și Finanțelor și sînt obligatorii pentru plătitorii de taxă pe valoarea adăugată.

Art. 27. — Agenții economici care realizează operațiuni impozabile au obligația asigurării condițiilor necesare pentru emiterea documentelor, prelucrarea informațiilor și conducerea evidențelor prevăzute de reglementările în domeniul taxei pe valoarea adăugată, iar cei care au obiect de activitate comerțul cu amănuntul, activități hoteliere, prestări de servicii către populație și alte activități de asemenea natură au și obligația instalării aparatelor de marcat care să corespundă cerințelor pentru aplicarea taxei pe valoarea adăugată.

Art. 28. — Corectarea taxei facturate în mod eronat de către un agent economic se va efectua prin emiterea unei noi facturi, în roșu, pentru sumele ce urmează a fi scăzute, și în negru, pentru cele de adăugat.

Art. 29. — Termenul de prescripție a drepturilor bugetului de stat sau ale plătitorilor, rezultate din prezenta ordonanță, este de 5 ani de la data prevăzută pentru exercitarea acestora.

Art. 30. — Impozitul pe circulația mărfurilor cuprins în valoarea materiilor prime și materialelor aflate în stoc sau încorporate în producția neterminată sau în produsele finite existente în unități la data aplicării prezentei legi nu este deductibil din taxa pe valoarea adăugată datorată după intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

Se exceptează de la prevederile alineatului precedent produsele exportate, pentru care se va restitui impozitul pe circulația mărfurilor, potrivit autorizării și metodologiei în vigoare pînă la data aplicării prezentei ordonanțe.

Art. 31. — Pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii facturate după intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, se aplică taxa pe valoarea adăugată, indiferent de data încheierii contractelor, a executării produselor sau prestării serviciilor.

Art. 32. — Organele fiscale au dreptul să efectueze verificări și investigații la plătitorii taxei pe valoarea adăugată privind respectarea acestei ordonanțe, inclusiv asupra înregistrărilor contabile. În acest scop, au dreptul să ceară plătitorilor să prezinte evidențele și documentele aferente sau orice alte elemente ce pot avea legătură cu verificarea.

În situația în care, în urma verificării efectuate, rezultă erori sau abateri de la normele legale, organele fiscale au obligația de a stabili cuantumul taxei pe valoarea adăugată deductibilă și exigibilă și de a proceda la urmărirea diferenței de plată sau la restituirea sumelor încasate în plus, după caz.

În cazul în care facturile, evidențele contabile sau datele necesare pentru calcularea bazei de impozitare lipsesc sau sînt incomplete, în ce privește cantitățile, prețurile și tarifele practicate pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii ori taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor, organelor fiscale vor proceda la reimpozitare prin estimare.

Art. 33. — Diferențele în minus constatate la verificarea taxei pe valoarea adăugată se plătesc în termen de 7 zile de la data încheierii actului de control împreună cu majorările de întîrziere aferente, iar cele în plus se restituie în același termen sau se compensează cu plățile ulterioare, la cererea agentului economic plătitor.

Art. 34. — Neplata integrală sau a unei diferențe din taxa pe valoarea adăugată, în termenul stabilit, atrage majorarea sumei de plată cu 0,3% pentru fiecare zi de întîrziere.

Calculul majorărilor de întîrziere se face din ziua imediat următoare expirării termenului legal de plată și pînă la ziua plății taxei datorate inclusiv.

În cazurile în care se constată întîrzieri repetate sau intenționate ale plății taxei datorate bugetului de stat, Ministerul Economiei și Finanțelor poate dispune suspendarea activității agentului economic pînă la efectuarea plății.

Art. 35. — Actele emise de organele de specialitate ale Ministerului Economiei și Finanțelor pentru constatarea obligațiilor de plată privind taxa pe valoarea adăugată constituie titluri executorii.

Băncile vor pune în aplicare aceste titluri fără acceptul plătitorilor.

Art. 36. — Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sînt considerate infracțiuni :

a) nedepunerea în termen la organele fiscale a declarației de înregistrare sau de scoatere din evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată și a decontului privind suma impozabilă și taxa exigibilă ;

b) refuzul de a furniza organelor fiscale toate informațiile necesare stabilirii operațiunilor impozabile, potrivit reglementărilor prevăzute la art. 25 din prezenta ordonanță ;

c) ținerea eronată sau necorespunzătoare a evidenței tehnico-operative sau contabile privind operațiunile impozabile și calculul taxei pe valoarea adăugată datorate bugetului de stat ;

d) nerespectarea de către organele bancare a prevederilor art. 35 alin. 2 din prezenta ordonanță.

Contravențiile prevăzute la lit. a), b) și c) se sancționează cu amendă de la 100 mii lei la 150 mii lei, iar contravenția prevăzută la lit. d) se sancționează cu amendă de la 600 mii lei la 1 milion lei.

În situația în care se constată ținerea eronată a evidențelor, cu scopul vădit de a reduce taxa datorată bugetului de stat sau de a obține o rambursare necuvenită, unitățile plătitoare varsă la bugetul de stat taxa sustrasă, o amendă egală cu valoarea acesteia, precum și majorările de întârziere prevăzute la art. 34 din prezenta ordonanță.

Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se fac de organele de specialitate ale Ministerului Economiei și Finanțelor și de aparatul teritorial din subordinea acestuia, conform Legii nr. 32/1968, cu excepția art. 25, art. 26 și art. 27.

Art. 37. — Contestațiile privind stabilirea și încasarea taxei pe valoarea adăugată, a majorărilor de întârziere și a amenzilor se depun în termen de 30 de zile de la data înștiințării agentului economic plătitor și se rezolvă de către Direcția generală a finanțelor publice și a controlului financiar de stat județeană sau a municipiului București, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrare. Împotriva deciziei date, se poate face contestație la Ministerul Economiei și Finanțelor care, în cel mult 60 de zile de la înregistrare, este obligat să o soluționeze. Soluția dată este definitivă.

Depunerea contestației nu suspendă obligația plătitorilor cu privire la virarea sumelor datorate la bugetul de stat, potrivit prezentei ordonanțe.

Art. 38. — Contestațiile cu privire la stabilirea taxei pe valoarea adăugată sînt supuse unei taxe de timbru de 2% din suma contestată. Taxa nu poate fi mai mică de 1.000 lei.

Taxa de timbru se datorează indiferent dacă o altă contestație, cu același obiect, înregistrată și rezolvată anterior, a fost taxată.

În vederea calculării taxei de timbru, plătitorii sînt obligați să specifice în scris cuantumul sumei contestate. În situația admiterii integrale sau parțiale a contestației, taxa de timbru se restituie proporțional cu suma redusă.

Art. 39. — Ministerul Economiei și Finanțelor și celelalte ministere vor asigura luarea măsurilor necesare privind pregătirea introducerii taxei pe valoarea adăugată.

Art. 40. — Normele de aplicare a dispozițiilor din prezenta ordonanță se aprobă prin hotărîre a Guvernului.

Art. 41. — Prevederile prezentei ordonanțe se aplică începînd cu data de 1 ianuarie 1993.

Pe data aplicării prezentei ordonanțe se abrogă Hotărîrea Guvernului nr. 7 din 10 ianuarie 1991 privind unele măsuri financiare pentru stimularea suplimentară a exportului, precum și prevederile privind impozitul pe circulația mărfurilor din Hotărîrea Guvernului nr. 779 din 15 noiembrie 1991 privind impozitul pe circulația mărfurilor și accizele.

PRIM-MINISTRU

THEODOR STOLOJAN

Contrasemnează :

Ministrul economiei și finanțelor,

George Danielescu

Ministrul bugetului, veniturilor statului și controlului financiar,

Florian Bercea

București, 27 iulie 1992.

Nr. 3.

ANEXA

L I S T A

produselor și serviciilor livrate în rețeaua de desfacere către populație, scutite de plata taxei pe valoarea adăugată

1. Carne și măruntaie comestibile în stare proaspătă, refrigerată sau congelată ;
2. Lapte de consum, inclusiv lapte praf ;
3. Pîine albă simplă, integrală și neagră ;
4. Ulei comestibil din floarea-soarelui și soia ;
5. Unt ;
6. Medicamente de uz uman și veterinar, inclusiv sub formă de substanțe farmaceutice ;
7. Proteze și produse ortopedice ;
8. Combustibili pentru încălzit și prepararea hranei : lemne de foc, cărbuni, combustibil tip M.P. și lichid ușor pentru calorifer, gaz petrolier lichefiat și gaze naturale ;
9. Energie electrică pentru consum casnic ;
10. Energie termică pentru consum casnic ;
11. Transportul în comun urban de călători.

NOTĂ :

Produsele prevăzute la poz. nr. 1—7 sînt scutite atît la producător, cît și în rețeaua de desfacere cu amănuntul.

Nu sînt scutite livrările de produse către unitățile de alimentație publică și cele care practică adăul comercial de alimentație publică.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÎRE

cu privire la aprobarea Normelor pentru aplicarea Ordonanței nr. 3/1992 referitoare la taxa pe valoarea adăugată

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Se aprobă Normele pentru aplicarea Ordonanței nr. 3/1992 a Guvernului României referitoare la taxa pe valoarea adăugată.

PRIM-MINISTRU
THEODOR STOLOJAN

Contrasemnează :

Ministrul economiei și
finanțelor,

George Danielescu

Ministrul bugetului,
veniturilor statului și
controlului financiar,

Florian Bercea

București, 27 iulie 1992.
Nr. 406.

N O R M E

pentru aplicarea Ordonanței nr. 3/1992 referitoare la taxa pe valoarea adăugată

I. Operațiuni impozabile

Potrivit art. 2 din ordonanță, în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile privind :

1. Livrările de bunuri mobile

Livrarea constituie transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor deținute de proprietar către beneficiar, direct sau prin cei care acționează în numele acestora.

Livrarea cuprinde toate operațiunile prin care se realizează transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor mobile corporale, indiferent de forma juridică prin care se realizează : vânzare, schimb, aport în bunuri la capitalul social al societății comerciale, închirierea unor bunuri pe baza unui contract cu clauza transferării proprietății asupra bunurilor respective la o anumită dată, predarea de către agenții economici a unor bunuri cu titlu gratuit.

Gazul, energia electrică și termică și altele similare sînt considerate ca bunuri mobile corporale.

2. Transferul proprietății bunurilor imobiliare între agenții economici, precum și între aceștia și instituții publice sau persoane fizice

Intră în sfera taxei pe valoarea adăugată operațiunile privind transferul proprietății bunurilor imobiliare, indiferent de forma juridică prin care se realizează, potrivit precizărilor de la pct. 1 alin. 2 de mai sus.

În categoria bunurilor imobiliare, în sensul ordonanței privind taxa pe valoarea adăugată, se cuprind :

a) toate construcțiile imobiliare prin natura lor, cum sînt : locuințele, vilele, construcțiile industriale, comerciale, agricole sau cele destinate exercitării altor activități ;

b) terenurile pentru construcții și cele situate în intravilan, inclusiv cele aferente localităților urbane sau rurale pe care sînt amplasate construcțiile sau alte amenajări din localități ;

c) bunurile de natură mobilă care nu pot fi detașate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseși.

3. Prestările de servicii

Prin *prestare de servicii* se înțelege orice activitate rezultată dintr-un contract prin care o persoană se

obligă să execute o muncă manuală sau intelectuală în scopul obținerii unui profit și care nu reprezintă livrări de bunuri.

Astfel de activități pot avea ca obiect :

- a) lucrări de construcții-montaj ;
- b) transport de persoane și mărfuri ;
- c) închiriere de bunuri mobile sau imobile ;
- d) operațiuni de intermediere sau de comision ;
- e) reparații de orice natură ;
- f) cesiuni sau concesiuni ale dreptului de autor, de brevete, de licențe, de mărci de fabrică și de comerț ;
- g) operațiuni de publicitate, consulting, studii, cercetări și expertize ;
- h) operațiuni-bancare, financiare, de asigurare sau reasigurare ;
- i) vânzări pentru consumul pe loc de produse alimentare și băuturi.

4. Importul de bunuri și servicii

În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată intră importurile de bunuri și servicii realizate, direct sau prin intermediari autorizați, de orice persoană fizică sau juridică, în condițiile prevăzute de Regulamentul vamal al României.

II. Persoane fizice sau juridice care exercită activități supuse taxei pe valoarea adăugată

Potrivit art. 2 din ordonanță, pentru ca operațiunile privind transferul proprietății bunurilor sau prestările de servicii efectuate cu plată, precum și cele asimilate acestora să intre în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, trebuie ca acestea să rezulte dintr-o activitate desfășurată de o manieră independentă de către persoane fizice sau juridice.

Acționează de o manieră independentă persoanele care exercită o activitate pe propria lor răspundere și au libertate totală în organizarea și execuția lucrărilor pe care le comportă operațiunile în cauză, cum sînt :

- regiile autonome ;
- societățile comerciale, indiferent de natura proprietății ;
- societățile agricole de tip privat ;
- unitățile cooperatiste ;
- asociațiile și organizațiile cu scop lucrativ ;
- persoanele fizice și asociațiile familiale, autorizate să desfășoare activități economice pe baza liberei inițiative ;
- persoanele juridice, persoanele fizice și asociațiile familiale autorizate să desfășoare activități economice pe baza liberei inițiative sînt supuse taxei pe valoarea adăugată pentru importurile de bunuri și servicii realizate peste limitele de scutire de taxe vamale potrivit Regulamentului vamal al României.

Nu sînt supuse taxei pe valoarea adăugată operațiunile realizate de persoanele care nu acționează de o manieră independentă, cum este cazul salariaților și altor persoane angajate printr-un contract de muncă sau orice alt raport juridic de subordonare (contract civil, convenție etc.) prin care se stabilesc condițiile de muncă, modalitatea de salarizare sau responsabilitatea celui care angajează, cum sînt :

- persoanele fizice care prestează munci salarizate sau remunerate de asociațiile de locatari ;

- voiajorii, reprezentanții firmelor sau comis-voiajorii ;
- artiștii de spectacole ;
- manechinii ;
- jurnaliștii, corespondenții locali de presă.

De asemenea, nu sînt supuse taxei pe valoarea adăugată indemnizațiile primite de persoanele care desfășoară activități în cadrul societăților comerciale și regiilor autonome, ca împuterniciți mandatați să reprezinte interesele capitalului de stat, ca membri în consiliile de administrație sau în comisiile de cenzori.

III. Operațiuni care nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată

Potrivit art. 3 din ordonanță, nu sînt supuse taxei pe valoarea adăugată operațiunile privind livrările de bunuri și prestările de servicii rezultate din activitatea specifică autorizată, efectuate de :

- a) asociațiile fără scop lucrativ, pentru activitățile avînd caracter social-filantropic ;
- b) organizațiile care desfășoară activități de natură religioasă, politică sau civică ;
- c) organizațiile sindicale, pentru activitățile legate direct de apărarea colectivă a intereselor materiale și morale ale membrilor lor ;
- d) instituțiile publice, pentru activitățile lor administrative, sociale, educative, de apărare, ordine publică, siguranța statului, culturale și sportive.

Instituțiile publice cuprind Parlamentul, Președinția, Guvernul, ministerele, celelalte organe centrale și locale ale administrației publice.

În situațiile în care din operațiunile de mai sus rezultă profit, unitățile respective sînt obligate să-l utilizeze pentru dezvoltarea sau îmbunătățirea serviciilor prestate.

Asociațiile, organizațiile și instituțiile publice de mai sus intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată pentru alte operațiuni privind livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în mod sistematic, direct sau prin unități subordonate, pentru obținerea de profit.

IV. Operațiuni scutite

Operațiunile scutite sînt reglementate prin art. 5 lit. c) și art. 6 din ordonanță și nu se admite extinderea lor prin analogie.

În aplicarea prevederilor art. 6 din ordonanță, se precizează :

1. *Cu privire la livrările de bunuri și prestările de servicii rezultate din activitatea specifică autorizată, efectuate în țară, de :*

- a) unități sanitare și de asistență socială :

Se încadrează în scutirea prevăzută la lit. a) numai operațiunile rezultate din activitatea sanitară și de asistență socială efectuate de unitățile autorizate să desfășoare astfel de activități, indiferent de forma lor de organizare.

În cazul cînd unitățile de mai sus desfășoară și alte activități decît cele sanitare și de asistență socială, încadrarea acestora în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se efectuează în mod distinct, ținînd seama de prevederile normelor legale.

Astfel, operațiunile economice efectuate în mod sistematic în vederea obținerii de profit, cum ar fi livrările de bunuri din gospodăriile anexe, prestările hoteliere, inclusiv pensiuni, activitățile de comerț, se supun taxei pe valoarea adăugată dacă unitatea în cauză realizează din aceste activități un venit total de peste 10 milioane lei anual ;

b. unități de știință și învățământ, de cultură și sport :

Sînt scutite activitățile desfășurate de instituțiile publice sau private, precum și de cele subordonate acestora în cadrul învățămîntului general, liceal, superior, sau în școlile profesionale, complementare, de meserii și postliceale, școlile de maiștri, centrele de perfecționare a pregătirii profesionale, învățămîntul postuniversitar, precum și de persoanele fizice care dau lecții particulare legate de aceste forme de învățămînt. Sînt, de asemenea, scutite activitățile efectuate în grădinițe, tabere de copii și tineret, precum și în unitățile de învățămînt cu scop social.

Celelalte categorii de învățămînt sînt supuse taxei.

În aceste categorii intră activitățile desfășurate de diferite unități de școlarizare în domenii cum ar fi :

- învățarea limbilor străine ;
- conducerea auto sau pilotarea navelor și a aeronavelor ;
- pregătirea în diverse discipline sportive : judo, carate, tenis, box etc. ;
- pregătirea ghizilor de turism sau altor specialiști în domeniul agrementului.

Aceste activități, precum și altele desfășurate în mod sistematic, în scopul obținerii de profit, sînt supuse taxei pe valoarea adăugată dacă unitatea în cauză realizează din aceste activități un venit total de peste 10 milioane lei anual ;

c) organizațiile de nevăzători și de invalizi, asociațiile persoanelor handicapate și unitățile economice la care aceștia își desfășoară activitatea, potrivit legii.

Sînt scutite, potrivit art. 6 lit. f) organizațiile și asociațiile fără scop lucrativ care desfășoară numai o activitate în scop social. Unitățile economice organizate de acestea sînt scutite numai dacă folosesc munca membrilor lor, iar numărul de persoane valide se încadrează în reglementările legale în vigoare privind organizarea unor astfel de unități.

Unitățile economice aparținînd organizațiilor și asociațiilor de mai sus care nu se încadrează în reglementările prevăzute la alineatul precedent sînt supuse taxei pe valoarea adăugată dacă realizează un venit total de peste 10 milioane lei anual ;

d) cantinele organizate pe lingă unitățile de învățămînt, agenții economici și sociali, instituțiile publice (cu excepția celor care funcționează cu regim de alimentație publică).

Sînt scutite de taxa pe valoarea adăugată numai vînzările de preparate culinare proprii către personalul care își desfășoară activitatea în unitățile respective.

Vînzarea preparatelor culinare proprii la alte persoane decît cele de mai sus, precum și a altor produse achiziționate în vederea revînzării este supusă taxei pe valoarea adăugată dacă aceste operațiuni depășesc plafonul de scutire de 10 milioane lei venit total anual.

2. Cu privire la operațiunile de import :

Potrivit art. 6 lit. B. a), importurile de bunuri care, potrivit legii, sînt scutite de taxa vamală, cu excepția celor prevăzute la art. 13 din Legea nr. 35/1991, sînt scutite și de taxa pe valoarea adăugată.

În această situație sînt :

- bunurile dobîndite prin succesiuni testamentare, dovedite pe baza unor documente oficiale ;
 - ajutoare și donații, cu caracter social, umanitar, cultural, sportiv, didactic, primite de organizații sau asociații cu caracter umanitar sau cultural, ministere și alte organe ale administrației publice, sindicate și partide politice, organizații de cult, federații, asociații sau cluburi sportive, instituții de învățămînt, fără a fi destinate sau folosite pentru subvenționarea campaniei electorale sau a unor activități ce pot constitui amenințări la siguranța națională ;
 - materialele pentru probe, experimentări sau cercetări ;
 - bunurile străine care devin, potrivit legii, proprietatea statului ;
 - mostrele fără valoare comercială, materialele publicitare, de reclamă și documentare.
- Pentru a beneficia de scutire, bunurile respective trebuie să îndeplinească următoarele condiții :
- să fie trimise de expeditor către destinatar fără nici un fel de obligații de plată ;
 - să nu facă obiectul unor comercializări ulterioare ;
 - să nu fie utilizate pentru prestații către terți, aducătoare de venituri ;
 - să fie cuprinse în patrimoniul persoanei juridice și înregistrate în evidența contabilă proprie.

În cazul schimbării condițiilor de mai sus, importatorii sînt obligați să achite taxa pe valoarea adăugată, concomitent cu plata taxelor vamale.

De asemenea, sînt scutite următoarele categorii de bunuri :

- bunurile de origine română ;
- bunurile care au fost reparate sau înlocuite de partenerii externi, în perioada de garanție ;
- bunurile care se înapoiază în țară ca urmare a unei expedieri eronate ;
- bunurile introduse în țară de către persoane fizice, misiuni diplomatice și oficii consulare acreditate în România, precum și de membrii acestora, și care, potrivit Regulamentului vamal în vigoare, sînt scutite de plata taxelor vamale.

V. Operațiuni impozabile prin opțiune

Potrivit art. 7 din ordonanță, agenții economici, precum și unitățile economice din cadrul altor persoane juridice, care efectuează operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată, pot opta pentru plata acestei taxe pentru întreaga activitate sau numai pentru anumite operațiuni.

Plătitorii de taxă prin opțiune beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor sau serviciilor achiziționate sau realizate în unitățile proprii destinate realizării operațiunilor impozabile, potrivit reglementărilor cuprinse în cap. IV din ordonanță și precizărilor din prezentele norme.

Aprobarea se dă de către Ministerul Economiei și Finanțelor, pe bază de cerere și justificare economică, prezentate de solicitant, numai în condițiile în care

inclusiunea operațiunilor respective în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată nu influențează negativ alte operațiuni sau produse scutite de taxă pentru protecția socială sau a unor activități specifice.

Agenții economici, precum și unitățile economice din cadrul altor persoane juridice sînt obligați ca pentru activitatea sau partea acesteia din care rezultă operațiunile supuse taxei pe valoarea adăugată prin opțiune să organizeze un sector distinct din punct de vedere al evidenței contabile și al dreptului de deducere.

Aprobarea este irevocabilă pînă la 31 decembrie al celui de-al patrulea an următor anului în care s-a introdus plata taxei pe valoarea adăugată prin opțiune și se prelungește, de drept, pentru încă 5 ani, dacă în cursul perioadei inițiale agentul economic plătitor prin opțiune a beneficiat de rambursarea taxelor aferente bunurilor de natura mijloacelor fixe cumpărate.

VI. Faptul generator și exigibilitatea

Potrivit prevederilor art. 10 alin. 1 din ordonanță, faptul generator ia naștere, de regulă, în momentul efectuării livrării bunurilor mobile, transferului proprietății bunurilor imobiliare sau prestării serviciilor.

Prin art. 10 alineatul ultim și art. 11 din ordonanță se reglementează condițiile în care ia naștere faptul generator al taxei pe valoarea adăugată aferentă unor operațiuni specifice.

În ceea ce privește bunurile din import aflate în regim de tranzit, antrepozit sau de introducere temporară în țară, potrivit Regulamentului vamal al României, faptul generator ia naștere la data cînd bunurile în cauză sînt scoase din regimul de mai sus și s-au întocmit formalitățile vamale corespunzătoare noii destinații.

Pentru bunurile exportate care s-au returnat, faptul generator intervine la data cînd bunurile respective au fost valorificate către beneficiarii interni.

Potrivit prevederilor art. 12 din ordonanță, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la realizarea faptului generator, dar ea poate fi și anticipată faptului generator.

Taxa pe valoarea adăugată devine exhibilă concomitent cu faptul generator pentru livrările sau cumpărările de bunuri și se situează în momentul trecerii bunurilor respective în posesia cumpărătorului sau delegatului său ori cînd a avut loc transferul dreptului de proprietate indiferent sub ce formă.

Exigibilitatea poate fi anticipată faptului generator atunci cînd factura este emisă înainte efectuării livrării bunurilor sau prestării serviciilor. Orice act juridic prin care se realizează transferul dreptului de proprietate determină exigibilitatea taxei, fără a fi obligatorie și livrarea concomitentă a bunurilor.

Pentru prestările de servicii, inclusiv pentru lucrările imobiliare, la care se încasează avansuri sau se fac decontări succesive, exigibilitatea intervine la data încasării sumelor, iar cu autorizarea organului fiscal, la data stabilirii debitului ce revine clientului pe bază de factură sau alt document înlocuitor.

Antreprenorii de lucrări imobiliare pot să opteze pentru plata taxei pe valoarea adăugată la efectuarea livrărilor, pentru lucrările și în condițiile următoare :

1. Lucrări ce pot fi supuse plății taxei pe valoarea adăugată la efectuarea livrării :

— lucrările imobiliare cu caracter deosebit executate în cadrul unui contract unic care prevede obligația

antreprenorului de a asigura procurarea, instalarea sau încorporarea bunurilor mobile în lucrarea respectivă ;

— lucrările imobiliare, la care materialele și aparatele indispensabile pentru funcționarea instalațiilor sau încorporate în lucrare depășesc 50% din prețurile negociate între antreprenor și beneficiar.

2. Condiții și modalități de opțiune

Opțiunea se aprobă de organul fiscal la care s-a înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, pe baza unei declarații prin care antreprenorul se obligă să achite, la efectuarea livrărilor, taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor, ce se încadrează în prevederile pct. 1 de mai sus, contractate după data declarației respective.

După obținerea aprobării opțiunii se interzice antreprenorilor facturarea taxei pe valoarea adăugată înainte de efectuarea livrării, iar beneficiarilor să deducă taxa înainte de recepționarea lucrării.

Opțiunea plății taxei pe valoarea adăugată la livrarea lucrării se comunică beneficiarilor în termen de 10 zile de la aprobare.

Nerespectarea condițiilor de mai sus atrage anularea opțiunii și obligația plății taxei pe valoarea adăugată, în condițiile prevăzute de art. 12 din ordonanță.

Antreprenorul poate renunța oricînd la opțiunea primită. În această situație, are obligația achitării taxei pe valoarea adăugată aferentă avansurilor încasate.

VII. Baza de impozitare

Ca regulă generală, baza de impozitare este constituită pentru livrările de bunuri și prestările de servicii, din toate sumele, valorile, bunurile sau serviciile primite sau ce urmează a fi primite de furnizor sau prestator în contrapartidă pentru livrările sau prestările efectuate, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

În cazul plății în natură trebuie să se țină seama de valoarea tuturor bunurilor sau serviciilor care constituie contravaloarea livrării de bunuri sau prestări de servicii.

Baza de impozitare se determină integral la livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor, chiar dacă în contract se prevede plata în rate sau prin decontări succesive.

În cazul în care anumite elemente accesorii ale prețului nu sînt determinate în mod precis în momentul desfacerii mărfurilor, toate sumele percepute ulterior livrării bunurilor dau loc la impozitare din momentul facturării lor.

Reprezintă cheltuieli accesorii ale livrărilor de bunuri sau prestărilor de servicii, comisioanele, cheltuielile de ambalare, de transport, de asigurare și altele de asemenea natură datorate de cumpărător, în măsura în care nu au fost cuprinse în prețurile negociate.

Prin art. 14 din ordonanță se reglementează situația în care unele sume încasate de furnizori sau prestatori ori bonificate de aceștia clienților nu se cuprind în baza de impozitare.

Pentru a putea fi excluse din baza de impozitare, reducerile de preț trebuie să îndeplinească următoarele condiții :

a) să fie efective și în sume exacte în beneficiul cumpărătorului ;

b) să nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau o contrapartidă pentru o prestație oarecare.

VIII. Cotele de impozitare

În conformitate cu art. 17 din ordonanță, pentru operațiunile impozabile obligatoriu privind livrările de bunuri, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor imobiliare și prestările de servicii, din țară sau din import, se aplică o cotă unică de 18%. Operațiunile de export sau asimilate exportului de bunuri și servicii sînt supuse cotei zero.

1. Cota de 18%

Sînt supuse acestei cote operațiunile care privesc livrări de bunuri, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor imobiliare sau prestări de servicii către persoane fizice sau juridice cu sediul sau domiciliul în România, cu excepția celor scutite de taxa pe valoarea adăugată.

2. Cota zero

Se aplică potrivit prevederilor art. 17 lit. b) operațiunilor de export de bunuri și servicii efectuate de agenți economici cu sediul în România.

a) Export de bunuri

Cuprinde livrările de bunuri expediate sau transportate în afara României, direct de către vânzător sau prin intermediar.

Sînt supuse cotei zero numai livrările de bunuri pentru care se justifică realitatea exportului, prin :

- organizarea și conducerea evidenței tehnico-operative și contabile distincte ;
- prezentarea declarației de export vizată de organele vamale, din care să rezulte datele necesare pentru identificarea declarantului, expeditorului și destinatarului, precum și date referitoare la natura și valoarea mărfurilor.

b) Prestări de servicii la export

În această categorie se cuprind operațiunile legate direct de exportul de bunuri mobile corporale, precum și alte prestări de servicii efectuate pentru persoane fizice sau juridice nerezidente în România și care îndeplinesc condițiile stabilite pentru exportul de bunuri, respectiv se conduce o evidență tehnico-operativă și contabilă distinctă și se prezintă declarația de export vizată de organele vamale.

Sînt considerate operațiuni legate direct de exportul de bunuri mobile corporale cele privind :

- transportul mărfurilor la destinație în străinătate ;
- prestările accesorii la transportul bunurilor exportate ; încărcări-descărcări ale mijloacelor de transport, manipulări ale mărfurilor ;
- închirierea mijloacelor de transport, inclusiv cele dotate cu materiale necesare pentru protecția mărfurilor exportate ;
- paza și depozitarea mărfurilor exportate ;
- operațiunile de prezentare și ambalare ale produselor destinate exportului ;
- alte servicii prestate de către comisionari sau alți intermediari care intervin în operațiunile de export.

3. Cota ce se aplică asupra prețurilor cu amănuntul sau asupra tarifelor practicate pentru serviciile prestate populației sau altor consumatori finali

Cota de 18% prevăzută de art. 17 din ordonanță se aplică asupra bazei de impozitare, determinată potrivit art. 13 din ordonanță, în care nu este cuprinsă taxa pe valoarea adăugată.

Pentru bunurile sau serviciile comercializate prin comerțul cu amănuntul (magazine comerciale, consignații, unități de alimentație publică sau alte unități care au relații directe cu populația sau cu alți consumatori finali), prețurile sau tarifele practicate cuprind și taxa pe valoarea adăugată.

În aceste condiții, taxa pe valoarea adăugată se determină prin aplicarea unei cote recalculată, după formula $18 : 118 \times 100$, asupra sumei obținute din vânzarea bunurilor și din prestarea serviciilor către populație sau alți consumatori finali.

IX. Regimul deducerilor

Potrivit art. 18 din ordonanță, plătitorii taxei pe valoarea adăugată au dreptul la deducerea taxei aferente intrărilor de bunuri sau servicii destinate realizării de operațiuni impozabile obligatoriu sau supuse cotei zero.

Prin art. 19 din ordonanță se stabilesc condițiile în care agenții economici pot beneficia de dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă intrărilor, și anume :

a) să justifice prin documente legal întocmite cuantumul taxei.

Documentele legale în care trebuie să figureze taxa deductibilă sînt :

- facturile sau alte documente înlocuitoare, pentru bunurile sau serviciile cumpărate de la furnizori din țară ;
- declarația vamală de import vizată de organele vamale pentru taxa plătită la importuri ;
- documentul care confirmă achitarea taxei de către agentul economic, pentru livrările către sine ;

b) să justifice că bunurile în cauză sînt destinate pentru nevoile firmei și sînt proprietatea acesteia.

Exercitarea dreptului de deducere nu se face pentru fiecare operațiune în parte, ci pentru ansamblul operațiunilor realizate în cursul unei luni.

În situația în care un agent economic realizează atît operațiuni impozabile obligatoriu sau supuse cotei zero, precum și operațiuni scutite de plata taxei pe valoarea adăugată, dreptul de deducere se determină, potrivit art. 20 din ordonanță, în raport cu participarea bunurilor sau serviciilor achiziționate la realizarea operațiunilor impozabile obligatoriu sau supuse cotei zero.

Gradul de participare a bunurilor sau serviciilor achiziționate la realizarea de operațiuni impozabile se determină lunar ca raport între suma reprezentînd contravaloarea bunurilor livrate și serviciilor prestate, supuse taxei pe valoarea adăugată sau cotei zero și suma reprezentînd ansamblul operațiunilor realizate în luna respectivă.

Modalitățile de exercitare a dreptului de deducere sînt reglementate prin art. 21 din ordonanță, și anume :

a) prin reținerea din suma reprezentînd taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri sau serviciile prestate a taxei aferente intrărilor ;

b) prin rambursarea de către organul fiscal a sumei reprezentând diferența dintre taxa aferentă intrărilor și taxa facturată de agentul economic pentru livrările de bunuri sau serviciile prestate.

Termenele pentru regularizarea cu bugetul de stat a diferențelor de taxă sînt următoarele :

— diferența rezultată potrivit art. 21 lit. a) se achită pînă la data de 25 a lunii următoare ;

— diferența rezultată potrivit art. 21 lit. b) se regularizează astfel :

a) pentru unitățile care realizează operațiuni de export, prin rambursare pînă la finele lunii următoare celei în care s-a realizat exportul, pe bază de documentație și cerere transmise organului fiscal competent cu cel puțin 10 zile înainte de încheierea lunii respective ;

b) pentru unitățile care realizează atît operațiuni supuse taxei, cît și operațiuni scutite de plata taxei, prin compensarea minusului dintr-o lună cu taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat în lunile următoare.

În situațiile în care sumele datorate bugetului de stat, exigibile în lunile următoare, nu acoperă integral taxa deductibilă, diferența se rambursează de organul fiscal competent, astfel :

— pînă la data de 30 a lunii următoare expirării unui trimestru, în cazul în care suma de rambursat depășește 1 milion lei. Rambursarea se face pe bază de documentație și cerere transmise organului fiscal competent cu cel puțin 10 zile înainte de expirarea lunii respective ;

— pînă la 31 decembrie, pentru unitățile cu sume de rambursat pe 11 luni sub 1 milion lei, pe bază de documentație și cerere remise organului fiscal competent pînă la data de 20 decembrie. Regularizarea sumelor aferente întregului an se face pe bază de documentație, transmisă în luna ianuarie a anului următor, ce va fi soluționată de organul fiscal competent în cel mult 20 de zile de la primirea acesteia.

Sumele sub 10.000 lei nu se rambursează, urmînd a fi regularizate prin reportare în perioadele următoare.

Întreprinderile cu producție sezonieră pot cere rambursarea sumelor cuvenite la finele lunii următoare încheierii sezonului.

După întocmirea documentației și prezentarea cererii de rambursare la organul fiscal competent, suma respectivă nu mai poate fi reținută din taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor sau serviciilor facturate în perioada următoare celei pentru care s-a solicitat regularizarea.

În baza art. 24 din ordonanță, se stabilesc următoarele cazuri în care Ministerul Economiei și Finanțelor poate cere agenților economici garanții personale sau solidare pentru eventualele sume incorect solicitate la rambursare :

— cînd suma de rambursat depășește 1 milion lei, ca urmare a livrării produselor la export ;

— cînd din documentația prezentată rezultă că s-a ajuns în situația de a solicita rambursarea diferenței de taxă pe valoarea adăugată, ca urmare a unor aprovizionări excesive sau nelivrării produselor executate sau serviciilor prestate ;

— cînd din verificări au rezultat abateri de la prevederile legii cu privire la obligațiile plătitorilor.

Garanțiile vor fi constituite de către agenții economici din bunuri și alte valori, pînă la nivelul sumelor

solicitate a fi rambursate, pe termen de maximum 30 de zile.

În cadrul acestui termen organele fiscale sînt obligate să verifice corecta determinare a sumelor rambursate și să regularizeze eventualele diferențe.

X. Obligațiile plătitorilor

- Persoanele fizice și juridice care realizează livrări de bunuri sau prestări de servicii ce se încadrează în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată au obligațiile prevăzute de art. 25 din ordonanță.

A. Cu privire la înregistrarea la organele fiscale :

a) să depună sub semnătura persoanelor autorizate, la organul fiscal competent, o declarație de înregistrare în termen de 15 zile de la data începerii activității sau a modificării condițiilor de exercitare a acesteia.

Declarația de înregistrare se face prin completarea formularului anexă la Hotărîrea Guvernului nr. 349/1992.

Agenții economici care devin plătitori de taxă ca urmare a depășirii plafonului de venit prevăzut pentru scutire de taxă pe valoarea adăugată sînt obligați să depună declarația de înregistrare pînă la finele lunii următoare celei în care au realizat depășirea.

Organul fiscal primitor al declarației verifică dacă formularul este corect completat, este semnat de impunitnicitul legal și ștampilat corespunzător. După verificare, înregistrează declarația și remite agentului economic înștiințarea de înregistrare ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

Pentru agenții economici în funcțiune la data aplicării taxei pe valoarea adăugată, înștiințarea de înregistrare se face pe baza datelor din declarația de înregistrare, anexă la Hotărîrea Guvernului nr. 349/1992.

Numărul de înregistrare va fi menționat de agentul economic pe facturi și orice document privind taxa pe valoarea adăugată emis de acesta ;

b) în caz de încetare a activității să solicite, în termen de 15 zile de la data actului legal în care se consemnează situația respectivă, scoaterea din evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

Cererea se face pe formularul anexă la Hotărîrea Guvernului nr. 349/1992, completat, semnat și ștampilat potrivit celor arătate la lit. a).

B. Cu privire la întocmirea documentelor de vînzare :

a) persoanele fizice și juridice care realizează operațiuni impozabile sînt obligate să consemneze livrările de bunuri sau prestările de servicii, cu excepția celor prevăzute de ordonanță, în facturi fiscale sau documente înlocuitoare.

Procurarea formularelor și gestionarea acestora se vor face cu respectarea normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea documentelor justificative și a documentelor contabile.

În documentele înlocuitoare ale facturilor fiscale, plătitorii de taxă pe valoarea adăugată sînt obligați să consemneze, în mod distinct, următoarele date :

— numărul de înregistrare fiscală ;

— data emiterii documentului ;

- numele și adresa furnizorului ;
- numele și adresa beneficiarului ;
- denumirea și cantitatea bunurilor livrate sau serviciilor prestate ;
- prețurile unitare și valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată ;
- cota de taxă pe valoarea adăugată (18%) ;
- suma taxei pe valoarea adăugată.

Unitățile care practică prețuri cu amănuntul sau tarife pentru servicii către populație sau alți consumatori finali, în care este inclusă și taxa pe valoarea adăugată, completează următoarele elemente în facturi sau documente înlocuitoare :

- prețurile cu amănuntul ale bunurilor livrate sau tarifele pentru serviciile prestate ;
- valoarea totală a livrărilor sau serviciilor ;
- cota taxei pe valoarea adăugată, recalculată asupra prețurilor cu amănuntul ;
- suma taxei pe valoarea adăugată ;

b) cumpărătorii sînt obligați să solicite, de la furnizori sau prestatori, facturi sau documente înlocuitoare pentru toate bunurile sau serviciile achiziționate și să verifice înscrierea în documentele respective a datelor prevăzute la lit. a) de mai sus.

Se precizează că taxa înscrisă pe o factură sau document înlocuitor este datorată bugetului de stat, chiar dacă operațiunea în cauză nu este impozabilă sau dacă taxa înscrisă este mai mare decît cea legală.

De asemenea, în situația în care pentru o operațiune impozabilă nu s-a înscris taxa pe valoarea adăugată în factură sau în documentul înlocuitor ori taxa înscrisă este mai mică decît cea legală, cumpărătorul pierde dreptul de deducere, integral, dacă taxa nu este înscrisă sau parțial dacă este subevaluată ;

c) sînt scutiți de obligația emiterii facturilor agenții economici care realizează operațiuni impozabile privind :

1. transporturile cu taximetre ;
2. bunurile și serviciile executate și folosite în unitățile proprii ;
3. vânzările de bunuri și prestările de servicii către populație, pe bază de bonuri fără nominalizări privind cumpărătorul.

Agenții economici care se încadrează în situațiile de mai sus sînt obligați să reflecte operațiunile realizate în documentele tehnico-operative specifice prevăzute în normele metodologice în vigoare.

Pentru alte operațiuni decît cele menționate la pct. 1—3 de mai sus, stabilite de Ministerul Economiei și Finanțelor, scutirea de obligația emiterii facturilor se dă de către Direcția generală a finanțelor publice și a controlului financiar de stat județeană sau a municipiului București.

d) importatorii sînt obligați să întocmească declarația vamală de import și să determine, potrivit legii, valoarea în vamă, taxele vamale, alte taxe și accizele datorate de aceștia și, pe baza acestora, să calculeze taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat.

C. Cu privire la evidența operațiunilor :

a) să țină în mod regulat evidența contabilă potrivit normelor în vigoare, care să-i permită să determine suma impozabilă și taxa pe valoarea adăugată datorate pentru livrările și serviciile efectuate, precum și a celei deductibile aferente intrărilor sau să aibă un registru cu pagini numerotate în care să înscrie zilnic,

fără ștersături și spații neutilizate, elementele necesare pentru determinarea taxei pe valoarea adăugată datorată pentru vânzări și deductibilă pentru intrări.

Documentele justificative și modul de reflectare în evidența contabilă sau în registre a operațiunilor prevăzute la alineatul precedent se stabilesc potrivit art. 4 din Legea nr. 82/1991 ;

b) să întocmească și să depună lunar, la organul fiscal la care s-a înregistrat ca plătitor, pînă la data de 25 a lunii următoare, deconturi privind suma impozabilă și taxa exigibilă realizată. Formularul se procură de la organul fiscal, se completează cu toate datele solicitate, se semnează de persoanele autorizate și i se aplică ștampila care angajează firma ;

c) să furnizeze organelor fiscale care efectuează verificări sau investigații privind respectarea normelor legale toate documentele necesare stabilirii taxei pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor efectuate atît la sediul principal, cît și la sucursale sau agenții ;

d) să furnizeze pînă la data de 15 august a fiecărui an, pe un formular remis de organul fiscal la care s-a înregistrat ca plătitor, informațiile referitoare la operațiunile prevăzute a fi realizate în anul următor.

D. Cu privire la plata taxei pe valoarea adăugată :

a) să achite taxa datorată potrivit decontului întocmit, lunar, pînă la 25 ale lunii următoare, prin virament, cec sau numerar la organul fiscal la care s-a înregistrat ca plătitor sau la banca comercială, după caz ;

b) să achite taxa pe valoarea adăugată aferentă produselor din import la organul vamal, concomitent cu plata taxelor vamale. Taxa datorată se determină de către importator prin completarea datelor din formularul pe care îl procură de la organul vamal. Taxa achitată se confirmă prin semnătura și ștampila ce angajează organul vamal.

Pentru bunurile din import exceptate de taxe vamale potrivit normelor legale privind tariful vamal de import, precum și pentru cele scutite de taxe vamale în baza art. 13 din Legea nr. 35/1991, importatorii sînt obligați să întocmească declarația vamală de import și să determine, potrivit legii, valoarea în vamă, taxele și accizele datorate de aceștia și pe baza acestora, să calculeze taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat.

Taxa pe valoarea adăugată datorată se plătește la organul vamal conform reglementărilor în vigoare privind plata taxelor vamale.

Pentru bunurile din import la care se acordă liber de vamă cu caracter provizoriu, precum și pentru cele aflate în regim de tranzit, antrepozit sau de introducere temporară în țară, importatorul sau reprezentantul său autorizat este obligat să depună o garanție egală cu valoarea taxei vamale, plus accizele și taxa pe valoarea adăugată aferente bunurilor respective.

Importatorul are drept de deducere a taxei achitate organului vamal din taxa pe valoarea adăugată datorată după vânzarea bunurilor din import. În cazul importurilor realizate direct de către beneficiari, dreptul de deducere a taxei achitate organului vamal se exercită potrivit prevederilor cap. VI din ordonanță ;

c) să achite taxa datorată bugetului de stat concomitent cu declarația înaintată organului fiscal pentru scoaterea din evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în termenul reglementat prin art. 25 lit. A. b).

XI. Dispoziții finale

În baza art. 26 din ordonanță, formularele pentru facturi, documentele înlocuitoare, borderourile zilnice de vânzare, încasare și alte documente necesare aplicării prevederilor legale privind taxa pe valoarea adăugată se stabilesc de Ministerul Economiei și Finanțelor și sînt obligatorii pentru plătitorii de taxă pe valoarea adăugată.

Potrivit art. 27 din ordonanță, agenții economici care realizează operațiuni impozabile au obligația asigurării condițiilor necesare pentru emiterea documentelor, prelucrarea informațiilor și conducerea evidențelor prevăzute de reglementările în domeniul taxei pe valoarea adăugată, iar cei care au ca obiect de activitate comerțul cu amănuntul, activități hoteliere, prestări de servicii către populație și alte activități de asemenea natură au și obligația instalării aparatelor de marcat, care să corespundă cerințelor privind aplicarea taxei pe valoarea adăugată.

În acest scop, agenții economici vor asigura pregătirea adecvată a personalului propriu și dotarea cu aparatura tehnică necesară realizării în condiții optime a lucrărilor prevăzute de normele legale în domeniul taxei pe valoarea adăugată.

Corectarea erorilor de înregistrare se va face conform prevederilor regulamentului de aplicare a legii contabilității, iar corectarea taxei pe valoarea adăugată facturată în mod eronat, potrivit art. 28 din ordonanță, prin emiterea unei noi facturi, în roșu, pentru sumele ce urmează a fi scăzute, și în negru, pentru cele de adăugat.

Conform art. 31 din ordonanță, taxa pe valoarea adăugată se aplică pentru toate livrările de bunuri și prestări de servicii facturate după intrarea în vigoare a legii, indiferent de data încheierii contractelor, executării produselor sau prestării serviciilor.

Agenții economici sînt obligați să factureze, pînă la data aplicării taxei pe valoarea adăugată, toate bunurile efectiv livrate și serviciile prestate anterior datei respective, potrivit metodologiei legale în vigoare la data efectuării operațiunilor.

Impozitul pe circulația mărfurilor cuprins în facturile sau documentele înlocuitoare, emise și neîncasate la data aplicării taxei pe valoarea adăugată, se varsă la bugetul de stat la încasarea contravalorii acestora, potrivit metodologiei în vigoare pînă la data introducerii taxei pe valoarea adăugată.

Potrivit art. 30 din ordonanță, impozitul pe circulația mărfurilor cuprins în valoarea materiilor prime și materialelor aflate în stoc sau încorporate în producția neterminată sau produsele finite existente în unități la data aplicării ordonanței, nu se deduce din taxa datorată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate după această dată.

Fac excepție produsele exportate, pentru care se restituie impozitul pe circulația mărfurilor potrivit autorizării și metodologiei în vigoare pînă la data aplicării taxei pe valoarea adăugată.

Art. 32—34 din ordonanță reglementează dreptul organelor fiscale de a controla modul cum se respectă prevederile normelor legale, de a calcula majorări pentru plățile cu întârziere și de a aplica amenzi pentru abaterile constatate care constituie contravenție.

În situațiile prevăzute de art. 32 alineatul ultim, organele fiscale sînt autorizate să procedeze la stabilirea taxei pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat prin estimare. Estimarea se va face ținîndu-se seama de volumul activității din perioada precedentă și prin comparație cu taxa pe valoarea adăugată raportată de alți agenți economici cu profil similar.

Concomitent cu stabilirea taxei datorate bugetului de stat prin estimare, organele fiscale vor aplica majorările și amenziile prevăzute de art. 34 și 36, după caz, din ordonanță.

Constatarea contravenției și aplicarea amenzii se fac conform Legii nr. 32/1968, cu excepția art. 25, 26 și 27.

Ca urmare, contravenienții nu beneficiază de prevederile articolelor de mai sus privind plata pe loc sau, după caz, în cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal, a jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ pentru fapta săvîrșită.

ÎN ATENȚIA AGENȚILOR ECONOMICI!

Prin Hotărîrea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are dreptul, conform prevederilor hotărîrii menționate, la prima publicare a tuturor actelor normative.

În conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, în Partea a IV-a a Monitorului Oficial se publică și bilanțurile contabile și contul de profit și pierderi, în formă prescurtată, potrivit modelului stabilit de Ministerul Economiei și Finanțelor prin Precizările nr. 2442 din 11 februarie 1992.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începînd cu luna martie a.c., taxa pentru publicarea în Monitorul Oficial, Partea a IV-a, a bilanțurilor contabile și a contului de profit și pierderi este de 4.000 lei, în cazul agenților economici care au funcționat și în anul 1990, respectiv 3.500 lei, pentru cei care s-au constituit în 1991.

Sumele respective se vor achita prin dispoziție de plată, vizată de bancă, sau prin filă C.E.C., pe adresa : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. 13 Septembrie — Casa Republicii, sectorul 5, București, cont 30.98.12.301, deschis la B.C.R. — S.M.B.

În acest scop, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, invită toate societățile comerciale și întreprinzătorii particulari, din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze, zilnic între orele 8—15, iar vinerea, între orele 8—13, la telefon 11.77.02 sau direct la sediul acestuia din str. Blanduziei nr. 1, sector 2, pentru procurarea gratuită a formularelor de bilanț, asigurîndu-i, totodată, de promptitudinea și calitatea serviciilor sale.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, str. 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5,
cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București,
str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 68.55.58.